

UITSPRAAK no. 38 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "Surfplank op glij-ijzer"

Betreft : Aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren/
pleziervaarttuigverzekering

Partijen : Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen beide partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Tijdens het zeilen over ijs met een surfplank voorzien van een glij-ijzer heeft de 18-jarige X een surfzeil, toebehorend aan Y beschadigd. X heeft bij Verzekeraar B een pleziervaarttuigverzekering afgesloten die naast het zgn. cascorisico voor de zeilplank ook dekking biedt voor aansprakelijkheid voor schade die met of door het vaartuig is veroorzaakt. De vader van X heeft een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren gesloten bij Verzekeraar A. Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt Verzekeraar A:

"Wij stellen ons op het standpunt dat:

- beide verzekeraars zijn toegetreden tot de "Overeenkomst betreffende de samenloop Algemene en Speciale polis", waarin is geregeld dat een speciale polis voorrang heeft op een algemene polis; (Inmiddels heeft Verzekeraar A te kennen gegeven dat het beroep hierop dient te vervallen, zodat de commissie hier verder geen aandacht aan zal besteden).

Verzekeraar B stelt zich op het standpunt dat:

- door het toevoegen van een glij-ijzer aan de surfplank zij niet langer valt onder de dekking verleend door deze pleziervaarttuigpolis, nu een surfplank met glij-ijzer niet langer een vaartuig te noemen is, en dat deze schade dus uitsluitend gedekt is door de AVP van Verzekeraar A.

In aanmerking nemende: dat Verzekeraar A door betaling van f 125,-- voor een nieuw surfzeil Y volledig schadeloos gesteld heeft en deze schade-uitkering wenst te verhalen op Verzekeraar B, maar dat Verzekeraar B zich niet bereid heeft getoond om tot vergoeding over te gaan. Dat Verzekeraar A aangeboden heeft om ter wille van onderlinge regeling van geschillen met 50% van de gedane schade-uitkering genoe-

gen te willen nemen, maar dat Verzekeraar B zich op het standpunt stelt dat in deze principiële zaak uitspraak gedaan moet worden door de Verbondscommissie Samenloop, verzoeken wij, Verzekeraar A, u deze zaak in behandeling te willen nemen".

Aan de gevoerde correspondentie ontleent de commissie dat volgens Verzekeraar A niet gesteld kan worden dat de hoedanigheid van de surfplank dermate veranderd was dat er niet meer gesproken kan worden van een vaartuig.

Onder vaartuig wordt volgens Verzekeraar A verstaan het in de pleziervaartuigpolis van Verzekeraar B omschreven object.

In zijn memorie van antwoord stelt Verzekeraar B:

"X heeft bij Verzekeraar B een pleziervaartuigverzekering afgesloten, die naast het zgn. cascorisico voor de zeilplank ook dekking biedt voor aansprakelijkheid van de verzekerde voor schade aan personen en goederen, die tijdens de duur van de verzekering met of door het vaartuig is veroorzaakt.

Overwegingen van Verzekeraar B waarom zij van mening is dat de onderhavige schade niet onder de dekking van haar polis valt.

1. De schade is toegebracht door een zgn. "ijszeiler". Dit voertuig hebben wij niet verzekerd. Wij verzekerden immers een zeilplank die - als hij niet wordt vervoerd - zich door het water voortbeweegt.
2. Door montage van de glij-ijzers is de hoedanigheid gewijzigd. De zeilplank is een ijszeiler geworden. Deze hoedanigheidswijziging is daarom zo belangrijk, omdat het risico in aanzienlijke mate is verzwaaard. Met een ijszeiler worden grote snelheden gehaald en de kans op ongelukken is door die hoge snelheid in aanzienlijke mate toegenomen.
3. Waar de premie bij de aansprakelijkheidsverzekering voor pleziervaartuigen mede is gebaseerd op de bijzondere beperking zoals genoemd in art. 944 WvK, is duidelijk dat in geval van het veroorzaken van schade door een ijszeiler, die bijzondere beperking niet van toepassing is.

Gezien de bovenstaande overwegingen is Verzekeraar B van mening dat de onderhavige schade niet ten laste kan komen van de zgn. pleziervaartuigverzekering van Verzekeraar B, hetgeen impliceert dat hier naar onze mening geen sprake is van samenloop in de zin van het reglement van de Verbondscommissie Samenloop.

Secundair en uitsluitend voor het geval dat uw commissie van mening mocht zijn dat de pleziervaartuig-polisvoorwaarden van Verzekeraar B wél dekking bieden voor een evenement als hiervoor genoemd menen wij op grond van de volgende overwegingen dat de AVP-verzekering van X dient te prevaleren.

- De aansprakelijkheidsverzekering van Verzekeraar A heeft als ingangsdatum 16 juli 1975. De pleziervaartuigverzekering van Verzekeraar B heeft als ingangsdatum 25 juli 1985.

Uitgaande van de vaststelling van draagplicht op basis van het chronologisch beginsel zou zulks impliceren dat de verzekering van Verzekeraar A prevaleert.

- De aansprakelijkheidsverzekering van Verzekeraar A sluit een schade zoals hier aan de orde is niet uit, zoals door Verzekeraar A ook zelf wordt erkend."

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeskil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig art. 2 sub 2 van haar reglement, op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

Tussen partijen staat vast dat X aansprakelijk is voor de veroorzaakte schade.

De commissie constateert dat de pleziervaartuigverzekering van Verzekeraar B volgens de van toepassing zijnde polisvoorwaarden, de aansprakelijkheid van de verzekerde dekt voor schade die met of door het vaartuig is veroorzaakt.

De commissie stelt vast dat in de polisvoorwaarden van Verzekeraar B geen eisen gesteld worden aan de hoedanigheid van het verzekerde vaartuig; verzekerd wordt het in de polis omschreven casco zijnde een zeilplank met de daarin of daarop gemonteerde accessoires. Aan de aard van de accessoires zijn door Verzekeraar B geen beperkingen verbonden.

Tevens constateert de commissie dat in de polisvoorwaarden met betrekking tot de dekking van aansprakelijkheid van de verzekerde gesteld wordt dat schade wordt vergoed die met of door het aldus gedefinieerde vaartuig is veroorzaakt zonder dat daarbij vereist wordt dat de schade tijdens "het varen" veroorzaakt is.

Zou Verzekeraar B geen dekking hebben willen verlenen voor het rij- en glijrisico, dan had Verzekeraar B een expliciete uitsluiting op moeten nemen, temeer daar het gebruik van zeilplanken met glij-ijzers in de winter niet ongebruikelijk is.

De dekking op de pleziervaartuigpolis van Verzekeraar B is echter subsidiair ingevolge artikel a, dat bepaalt dat wanneer meer verzekeringen - al of niet van oudere datum - van toepassing zijn op het gedekte risico, deze verzekering zal lopen als aanvulling op die elders lopende verzekering.

De commissie stelt dat m.b.t. de aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren geldt dat de aansprakelijkheid binnen de in de algemene voorwaarden bepaalde grenzen is gedekt tenzij er expliciet een uitsluiting is opgenomen, zodat geldt dat er in beginsel dekking is voor het risico van schade veroorzaakt met of door zeilplanken. De aansprakelijkheid van X voor de onderhavige schade is derhalve op de polis van Verzekeraar A gedekt.

Volgens art. b van de polis van Verzekeraar A is deze dekking evenwel subsidiair, nl. voor zover deze aansprakelijkheid niet wordt gedekt door een andere verzekering, al dan niet van oudere datum.

De commissie constateert dat beide polissen dekking bieden voor de onderhavige schade. De commissie stelt vervolgens vast dat de beide polissen een inhoudelijk gelijkwaardige "non-contribution" clausule bevatten.

De commissie stelt vast dat de AVP-verzekering van Verzekeraar A werd gesloten op 16 juli 1975 en dat de pleziervaartuigpolis van Verzekeraar B geldt sinds 25 juni 1985, zodat de AVP-verzekering van Verzekeraar A de oudste verzekering is.

Conclusie

De commissie concludeert dat in dit geval sprake is van samenloop van dekking als bedoeld in artikel 2, sub 3, van het reglement van de Verbondscommissie Samenloop. De commissie concludeert dat nu het onderhavige geschil aanhangig is gemaakt bij de commissie vóór 1 januari 1987, dit geschil beheerst wordt door de regeling conform het reglement van de commissie, hetgeen inhoudt dat het op basis van het chronologisch beginsel geregeld dient te worden.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend met het verzoek een bindend advies te geven ter beslechting van het geschil dat tussen partijen gerezen is. De commissie geeft als bindend advies dat Verzekeraar A dekking zal dienen te verlenen.

's-Gravenhage,

De Verbondscommissie Samenloop

De Voorzitter,

De secretaris,

(mr. H.O.Th. Hugenholtz)

(mevr. mr. W.H. v.d. Velde-Meijer)